

273

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 czerwca 1947 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe osób wojskowych.

Na podstawie art. 10 dekretu z dnia 14 lutego 1946 r. o uposażeniu wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 371) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe osób wojskowych (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 4, poz. 34) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 skreśla się ust. 2;
- 2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„(1) Żołnierzom w razie podróży służbowej lub odkomenderowania (delegacji) do miejscowości położonej poza zwykłym miejscem służbowym należą się:

- 1) diety,
- 2) zwrot kosztów przejazdu,
- 3) zwrot kosztów noclegu.

(2) Podoficerom i szeregowcom pełniącym zasadniczą służbę wojskową, nadterminowym oraz podchorążym w razie podróży służbowej lub odkomenderowania (delegacji) do miejscowości położonej poza zwykłym miejscem służbowym, należy się tylko zwrot kosztów przejazdu.

(3) W wyjątkowych przypadkach Minister Obrony Narodowej może przyznać żołnierzom, wymienionym w ust. 2, należności wyszczególnione w ust. (1).”

- 3) § 4 otrzymuje brzmienie:

„Za członków rodziny uważa się osoby wymienione w art. 7 ust. 2 dekretu z dnia

14 lutego 1946 r. o uposażeniu wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 371).";

4) w § 7 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„(2) Przepis ust. (1) nie dotyczy przypadków odkomenderowania na kursy i do szkół wojskowych lub cywilnych.”;

5) § 12 otrzymuje brzmienie:

„Pozostającemu w odkomenderowaniu (delegacji) nie przysługuje prawo do diet za czas urlopu.”;

6) § 13 otrzymuje brzmienie:

„Diety wynoszą dziennie 450 zł. Przy podróżach do m. st. Warszawy, do m. i powiatu Gdańska, do m. Gdyni i powiatu morskiego oraz na teren Ziemi Odzyskanych, z wyjątkiem powiatu gliwickiego, bytomskiego i zabrskiego, diety wynoszą 500 zł dziennie.”;

7) § 14 otrzymuje brzmienie:

„(1) Jednostką obliczania diet jest 24-godzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tego miejsca.

(2) Jeżeli pobyt poza zwykłym miejscem służbowym trwa dłużej niż 24 godziny, należy się za końcowy okres czasu: ponad 6 do 12 godzin — połowa diety, ponad 12 do 18 godzin — 75%, a ponad 18 godzin — cała dieta.

(3) Jeżeli pobyt poza zwykłym miejscem służbowym trwa krócej niż 24 godziny, należy się za okres czasu: ponad 6 do 12 godzin — połowa diety, ponad 12 do 18 godzin — 75% diety, a ponad 18 godzin — cała dieta.”;

8) § 15 skreśla się;

9) § 22 otrzymuje brzmienie:

„(1) Prawo przejazdu pierwszą klasą pociągu służy oficerom w stopniu marszałka, generała i pułkownika (równorzędnym), a także żołnierzom towarzyszącym służbowo przy przejazdach szefów władz naczelnych, przedstawicieli państw obcych, misji zagranicznych oraz oficerów armii obcych.

(2) Prawo przejazdu drugą klasą pociągu służy oficerom niewymienionym w ust. 1.

(3) Prawo przejazdu trzecią klasą pociągu służy podoficerom i szeregowcom.”;

10) § 24 otrzymuje brzmienie:

„Ministrowi, Wiceministrom Obrony Narodowej, Szefowi Sztabu Generalnego oraz generałom służy w przypadku podróży służbowej prawo przejazdu w wozie sypialnym.”;

11) po § 32 wstawia się osobny rozdział w brzmieniu następującym:

„R o z d z i a ł II-a.

Zwrot kosztów noclegu.

§ 32-a. (1) Żołnierzowi przysługuje prawo do zwrotu kosztów noclegu za noce spędzone w miejscowości, będącej celem podróży lub

delegacji służbowej, podczas całego okresu pobytu w tej miejscowości.

(2) Żołnierz otrzymuje zwrot kosztów noclegu za noc spędzoną w innej miejscowości, jeżeli pobyt w tej miejscowości był konieczny ze względów komunikacyjnych w drodze do miejscowości bądź z miejscowości, będącej celem podróży lub delegacji służbowej.

§ 32-b. Jeżeli żołnierz z braku miejsca nie mógł korzystać i nie korzystał z noclegu w służbowym domu noclegowym, przysługuje mu zwrot kosztów noclegu w wysokości rzeczywiście poniesionej. Fakt niemożności korzystania z noclegu w służbowym domu noclegowym powinien być potwierdzony na rozkazie wyjazdu przez jednostkę, do której żołnierz był delegowany.

§ 32-c. Podstawą do obliczania kosztów noclegu są rachunki hoteli.

§ 32-d. W przypadkach nieprzedłożenia rachunku żołnierzowi służy prawo tylko do ryczałtu w wysokości 100 zł za każdą noc, spędzoną w miejscowości będącej celem podróży służbowej lub delegacji, albo w innej miejscowości, w warunkach określonych w § 32-a ust. (2).”;

12) ust. 1 § 34 otrzymuje brzmienie:

„(1) Za podstawę obliczenia ryczałtu określonego w § 33 służy uposażenie za miesiąc, w którym nastąpiło zgłoszenie się do służby w nowym miejscu służbowym.”;

13) ust. 2 i 3 § 36 otrzymuje brzmienie:

„(2) Jeżeli z przyczyn od przeniesionego niezależnych nie może nastąpić przewóz w sposób określony w ust. 1, zwraca się koszty przewozu dokonane innymi środkami komunikacji.

(3) Przepisy §§ 18, 19, 21 ust. (2) i 35 stosuje się odpowiednio.”;

14) § 37 otrzymuje brzmienie:

„W razie przeniesienia żołnierza na własną prośbę nie służy żadne należności, mogą jednak być one przyznane w całości lub w części według uznania Ministra Obrony Narodowej.”;

15) ust. 1 § 41 otrzymuje brzmienie:

„(1) Wszelkie rachunki diet, kosztów przejazdu i kosztów noclegów z tytułu podróży służbowej, krótkotrwałej delegacji i przeniesienia powinny być przedstawione w terminie 14 dni, licząc od następnego dnia po odbyciu podróży służbowej, delegacji lub przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu urzędnika domowego — w terminie 14 dni, licząc od następnego dnia po dokonaniu przewozu urzędnika domowego.”;

16) ust. 3 § 41 otrzymuje brzmienie:

„(3) Koszty wspólnej podróży kołowej podaje w rachunku osoba najstarsza stopniem.”;

17) ust. 2 § 43 otrzymuje brzmienie:

„(2) W przypadkach podróży służbowej lub delegacji — diety, zwrot kosztów przejazdu i noclegów powinna wypłacać ta władza, która zarządziła podróż służbową lub delegację.”; 18) ust. 1 § 44 otrzymuje brzmienie:

„(1) Żołnierzom udającym się w podróż służbową służy prawo do zaliczki nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów przejazdu, noclegu i należnych diet.”;

19) § 45 otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach, w których podróże służbowe trwają dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, Minister Obrony Narodowej może przyznać za zgodą Ministra Skarbu, zamiast kosztów przejazdu, noclegów i diet — ryczałt, płatny z góry wraz z uposażeniem.”;

20) § 46 otrzymuje brzmienie:

„Do należności za podróże służbowe, odkomenderowania (delegacje) i przeniesienia poza granicami kraju — stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzeń, regulujących te należności w odniesieniu do funkcjonariuszów państwowych.”;

21) § 47 skreśla się.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniej-

szego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 marca 1947 r. z tym, że za okres od dnia 1 marca 1947 r. do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia:

- 1) kwota dziennych diet, określonych w § 13, wynosi 250 zł, a przy podróżach do m. st. Warszawy, do m. Gdańska, do m. Gdyni i powiatu morskiego oraz na teren Ziemi Odzyskanych — 300 zł;
- 2) koszty noclegu zwraca się tylko do wysokości 120 zł za każdą noc, a w przypadkach nieprzedłożenia rachunku hotelowego wypłaca się ryczałt w wysokości 50 zł za każdą noc.

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

w/z Minister Obrony Narodowej:

Marian Spychalski

w/z Minister Skarbu:

Leon Kurowski